

Arrest

nr. 303 434 van 19 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KELCHTERMANS
Amerikalei 122
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. KELCHTERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komt op 5 januari 2024 toe in de luchthaven van Zaventem en wordt tegengehouden.

Op 5 januari 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 januari 2024 wordt een beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 januari 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd gehoord via videogehoor op 26 januari 2024.

1.3. Op 30 januari 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 302 208 van 26 februari 2024 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.5. Op 29 februari 2024 dient verzoeker een volgend verzoek in.

1.6. Op 5 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij dit volgend verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, tamil te zijn en afkomstig te zijn uit Jaffna. U verklaart dat uw vader vroeger LTTE lid was en na de oorlog manifestaties opzette als reactie op de vele verdwenen personen. Daarom werd hij opgepakt in 2016 en sindsdien is uw vader spoorloos. Nadien diende uw broer Sri Lanka te invluchten wegens problemen. Uzelf kreeg problemen in het jaar 2020. Op 1 januari 2020 bracht u twee personen per riksja ergens naartoe. Die personen zouden daarop politie hebben aangevallen. De politie kon u traceren en kwam u op 3 januari 2020 oppakken op verdenking van medeplichtigheid. U verscheen voor de rechter en kwam op borg vrij. Nadien werd u nog tweemaal opgepakt maar u kwam telkens op borg vrij. In juni 2020 kwam de politie u nogmaals zoeken maar u kon ontkomen. In augustus 2021 verliet u Sri Lanka met uw eigen paspoort. U reisde naar het Midden-Oosten waar u een tijdlang verbleef. Nadien reisde u via Afrika met een vals Indisch paspoort naar België waar u op 5 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving legde u een kopie van een identiteitskaart neer, evenals een kopie van een geboorteakte, kopieën van 'cash receipts' en een oproepingsbrief voor uw moeder van 2022. Op 30 januari 2024 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep werd door de RvV verworpen op 26 februari 2024.

Op 29 februari 2024 diende u een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U verwijst naar hetzelfde asielrelaas en legt ter staving een kopie van een attest van de Human Rights Commission neer van 2016, een kopie van een attest van rehabilitatie van uw vader en een kopie van een arrestatiebevel van november 2023.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, wordt uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Ten eerste oordeelde het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht om verschillende redenen. In uw tweede verzoek tracht u op geen enkele wijze deze elementen waarop het CGVS zich baseerde te weerleggen. U verwijst naar uw eerdere verklaringen en voegt daar aan toe dat u extra documenten hebt, zondermeer. Het neerleggen van extra documenten kan uiteraard niet zomaar de geloofwaardigheid van een asielrelaas herstellen.

Ten tweede legt u van deze nieuwe stukken enkel kopieën neer die door het mogelijke knip- en plakwerk slechts een beperkte bewijswaarde hebben. Verder verwijst het CGVS nog naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier en waaruit blijkt dat het in Sri Lanka eenvoudig is om valse of vervalste documenten te verkrijgen. Mede gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen kan aan deze documenten dan ook geen geloof worden gehecht.

Ten derde dateren deze documenten allemaal van vóór de dag van het persoonlijk onderhoud op 26 januari 2024 in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Aldus is het onduidelijk voor het CGVS waarom u deze stukken destijds niet zou hebben kunnen voorleggen. U geeft aan dat er door de taalbarrière eventueel onduidelijkheid is over welke documenten u diende voor te leggen. Maar hier kan het CGVS niet in meegaan. U werd bij uw eerste verzoek telkens bij uw onderhoud met zowel de DVZ als het CGVS bijgestaan door een tolk Tamil. Bovendien werd u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS duidelijk gemaakt dat u de nodige documenten ter ondersteuning diende voor te leggen.

Ten vierde blijft de band van uw vader met de LTTE ongeloofwaardig op basis van uw gebrekkige kennis ter zake die blijkt uit uw eerste verzoek om internationale bescherming. U geeft nu geen enkele extra informatie over uw vader aan. De door u neergelegde kopieën van twee attesten over uw vader kunnen dat niet weerleggen. U geeft amper enige toelichting bij deze documenten. De klacht van 2016 geeft trouwens helemaal niet weer om welke reden er een klacht is ingediend.

Ten slotte legt u nog steeds geen paspoort of een kopie daarvan neer waaruit het CGVS zou kunnen opmaken wanneer en onder welke omstandigheden u Sri Lanka verliet en waar u nadien verbleven heeft.

Op basis van deze elementen kan de geloofwaardigheid van uw voorgaande verklaringen dan ook niet hersteld worden.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka verliet met uw eigen paspoort.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien de beweerde of toegeschreven band van uw vader met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In het verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1, A 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het verdrag van Genève), van artikel 4, lid 3, b) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende

bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/2, § 1, eerste lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk nieuwe feiten en elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor het verkrijgen van de subsidiaire bescherming. Hij stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met de voorgelegde stukken, ook deze tijdens de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) inzake zijn eerste verzoek om internationale bescherming.

3.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- de documenten voorgelegd bij de RVV (stuk 2), met name een kopie van de identiteitskaart van verzoekers vader, een kopie van de geboorteakte van verzoekers vader, een foto van het gezin, een kopie van de Franse verblijfstitel van verzoekers broer, een kopie van de eerste 2 bladzijden van verzoekers paspoort;
- de documenten voorgelegd bij de DVZ (stuk 3);
- een screenshot DocReader uit verzoekers paspoort (stuk 4);
- de mededeling van 8 maart 2024 dat verzoeker een vlucht heeft op 11 maart 2024 (stuk 5).

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

3.3.3. Ambtshalve wijst de Raad op het volgende. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet betreft de taalregeling en is van openbare orde.

In het administratief dossier bevindt zich de “schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag” die verzoeker heeft ingevuld naar aanleiding van zijn volgend verzoek om internationale bescherming op 29 februari 2024. Verzoeker heeft deze verklaring ingevuld in het Tamil. In het administratief dossier bevindt zich tevens een “schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling” waarin vertaald wordt wat verzoeker had ingevuld in het Tamil. Deze vertaling geschiedde van het Tamil naar het Engels. De verklaringen van verzoeker naar aanleiding van zijn volgend verzoek bevinden zich niet in een Nederlandse vertaling in het administratief dossier.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.

§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing."

De werkingssfeer van artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk uit de eigen bewoordingen van dit artikel. Artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet regelt het taalgebruik van "het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming". Artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet regelt het taalgebruik bij de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Artikel 2 van de wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de Vreemdelingenwet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voegde artikel 51/4 in de Vreemdelingenwet in. Uit de parlementaire voorbereidingen uit 1995-1996 blijkt zowel met betrekking tot het (toenmalige) artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet als met betrekking tot het (toenmalige) artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet, het volgende:

"art.32: De bedoeling van de invoeging van een nieuw artikel 51/4 in de wet van 15 december 1980 is een klare en duidelijke regeling voor het taalgebruik vast te leggen bij het onderzoek van de asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Hierbij wordt er rekening gehouden met de volgende principes :

- de behandeling en de beslissing geschiedt in het Nederlands of het Frans;
- de eenheid van taalgebruik: de taalrol, die bepaald wordt onmiddellijk na het indienen van de aanvraag, ligt onherroepelijk vast tot de laatste beslissing; een wijziging van de Nederlandse of Franse taalrol is niet meer mogelijk, door de betrokkene of zijn advocaat, noch door de administratieve of gerechtelijke instanties;
- de vrijheid van keuze van het taalgebruik voor diegene die effectief Nederlands of Frans spreekt: indien de vreemdeling verklaart geen bijstand van een tolk nodig te hebben, kan hij de taal van het onderzoek kiezen (hetzij het Nederlands, hetzij het Frans);
- de gelijke verdeling van de onderzoeken tussen de Nederlandse en de Franse taalrol bij de administratieve en gerechtelijke instanties : indien de vreemdeling verklaart de bijstand van een tolk nodig te hebben, bepaalt de Minister of diens gemachtigde de taal van het onderzoek, waarbij getracht wordt de zaken evenredig te verdelen tussen de Nederlandse en de Franse taalrol van de verschillende instanties.

Met de invoering van een bijzondere taalregeling voor de behandeling van een asielaanvraag beoogt men in eerste instantie duidelijkheid en rechtszekerheid te scheppen. De onduidelijkheid en tegenstrijdigheid in de interpretatie van de algemene regeling op het gebruik van de talen in bestuurszaken zorgt immers voor nodeloze betwistingen en gerechtelijke procedures die enkel bedoeld zijn om een normale afhandeling van een asielaanvraag te rekken. Om dit te voorkomen wordt een klare en eenduidige regeling ingevoerd, wat in het belang is van zowel de rechtszoekende als de administratieve of gerechtelijke instantie.

Ten tweede sluit de bijzondere taalregeling, die voorziet in het gebruik van het Nederlands of het Frans volgens welbepaalde criteria, manipulatie van de taalrol uit. De meeste asielzoekers zijn in het algemeen anderstalig en beheersen noch de Nederlandse noch de Franse taal. De huidige regeling van onbeperkte vrije keuze van de taalrol leidt ertoe dat men de taalrol kiest waar de vertraging het grootst is of waar zogezegd de kans op erkenning of een positieve beslissing het grootst is, ook al spreekt de betrokken asielzoeker de taal niet en moet er voor een conversatie met hem een beroep worden gedaan op een tolk. Dit proces geeft in concreto aanleiding tot een overbelasting van de Franse taalrol, zowel bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Aangezien vreemdelingenzaken zelden localiseerbaar zijn en dit principe dus weinig houvast biedt om de verdeling over de taalrollen te bepalen, dringt de invoering van bijzondere criteria zich op. Ten derde wordt de bijzondere taalregeling ingevoerd om een goed beheer van dossierbehandeling mogelijk te

maken, zonder de mogelijkheid te ontfeggen aan een persoon die effectief Nederlands of Frans spreekt, om te worden gehoord in die taal.” (Parl. St., Kamer, 1995-1996, n° 364/1, p. 31-32). (eigen onderlijnen)

Het lijdt geen twijfel dat een “schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag” een procedurestuk is dat deel uitmaakt van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming door de Dienst Vreemdelingenzaken en door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De “schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling” die zich in het administratief dossier bevindt, vermeldt uitdrukkelijk dat dit stuk mee de basis vormt van het onderzoek: *“Er wordt van u verwacht dat u aan de hand van onderstaande vragen een duidelijk overzicht geeft van de redenen van uw nieuwe asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) onderzoekt vervolgens op basis van deze schriftelijke antwoorden of uw aanvraag in overweging kan worden genomen. (...) Het is bijgevolg erg belangrijk dat u alle nieuwe elementen ter ondersteuning van uw aanvraag aanbrengt in deze schriftelijke verklaring of uitlegt waarom dit volgens u niet mogelijk is.”* (eigen onderlijnen)

Artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in het Nederlands of in het Frans geschiedt. Artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een volgend verzoek om internationale bescherming in eerste instantie onderzocht wordt in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht. *In casu* werd het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker in het Nederlands behandeld. In de bijlage 25quinquies van 29 februari 2024 naar aanleiding van verzoekers volgend verzoek wordt ook vermeld dat het volgende verzoek wordt onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek werd onderzocht en dat dit het Nederlands is.

De Raad stelt echter vast dat de “schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling” die zich in het administratief dossier bevindt, geen Nederlandstalige schriftelijke verklaringen van verzoeker bevat maar enkel Engelstalige verklaringen. Deze schriftelijke verklaring betreft een procedurestuk in de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en vormt ook een essentieel stuk (verzoekers eigen verklaringen) op basis waarvan het onderzoek van verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming gevoerd wordt. Dat dit stuk niet is opgesteld in het Nederlands, de proceduretaal, houdt bijgevolg een schending in van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Vermits aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, dient deze te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 maart 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET